

Storm die geblokletterd in de Annalen van de Kust zal geschreven worden !

De Karnavaldagen redden de Vissersvloot van Heist en Zeebrugge van een ramp zonder voorgaande ! - Te Knokke gaan jaren en jaren zandwinst in een paar uren reddeloos verloren - Oostende zwaar geteisterd - Rijkswacht en leger waren gealarmeerd.

De jongste tijd was er zeer veel aandacht voor de overstroming van 1953. Maar wat weinigen weten en beseffen is dat er ook begin maart 1949 een zeer zware overstroming ingevolge een storm die ook toen heel wat vernielde.

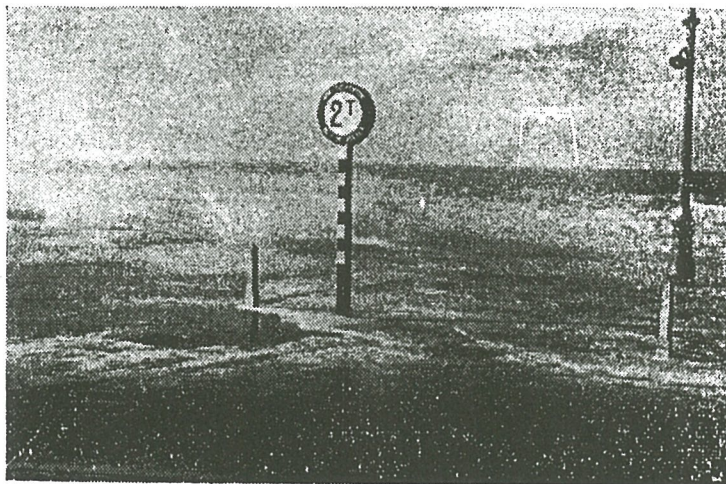
In het Brugsch Handelsblad van 5 maart lezen we een relaas, dat we u graag meegeven.

Een orkaan zonder voorgaande, en... een vermeden ramp...

De vloed van dinsdagnamiddag, gepaard met hevige rukwinden, die tot op heden aan kracht en sterkte zonder voorgaande was, ontketende aan de Belgische Kust een orkaan, waarbij inzake gevolgen het ergste diende te worden gevreesd.

Alhoewel de materiële schade te Heist en Knokke niet te schatten viel, kreeg Knokke de dolksteek door de enorme ontzanding.

De vraag kan gesteld of dit zand ooit nog teruggewonnen kan worden !



*De storm woedt ! Zicht op de dijk van Heist, terwijl de woedende golven aanbeuken en het witte schuim als een mist verstuijt.
(Foto Rossel)*

Maar een geluk bij een ongeluk. Dank zij de karnavaldagen was de volledige vloot binnen en zo heeft carnaval de vissersvloot voor een niet te overziene ramp behoed.

Want welke visser zou het vieren van carnaval willen missen ?

Ware het niet zo geweest, verrast zijnde door een dergelijk orkaan, dan had men zeker voor een onoverzichtelijke ramp bij de vissersvloot gestaan.

Een watervloed

Bij gewone stormen kan men vaststellen, dat het water te Heist en te Knokke op bepaalde plaatsen over de dijk stroomt. Dinsdag was het bijna overal het geval. Er was een grote watervloed op de dijk en dit op de volle lengte. Kelders liepen vol, de pompiers werden opgeroepen.

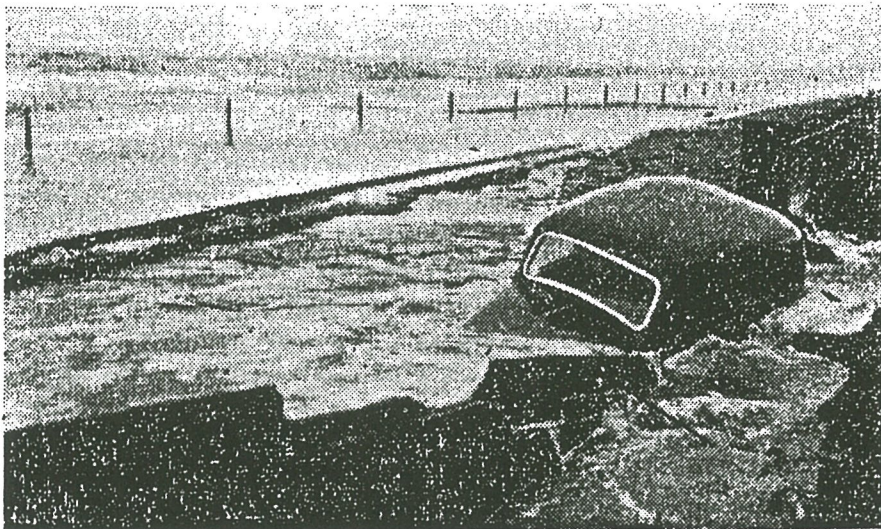
Men mocht zich in geen geval op de zeedijk wagen. De casinoplaats (Heldenplein) was volledig onder water gelopen, en eveneens heel wat zijstraten van de zeedijk, waaruit de grote macht van het water mag blijken.

Dat het bij dergelijke vloed niet bij waterstromen zou blijven bleek alras.

Wanneer men het gedreun vernam ter hoogte van het Sas, werd het meteen duidelijk dat er enorme schade zou zijn.

Aan het Sas van Heist was er een grote bres geslagen met enorme schade.

De bres, die wij naderhand konden vaststellen, had een onrustwekkende omvang.



*Een auto verzwolgen door de vloed bij het Sas van Heist.
(Foto Rossel)*

Het water klotste fel heen en weer.

De bres was 20 m breed op 10 m en de te vrezende nachtvloed was natuurlijk niet van aard om de gemoederen te bedaren, temeer er geen voorzorgsmaatregelen konden genomen worden.

Gelukkig werd de vloed minder sterk dan verwacht, alhoewel de bres in omvang toenam.

Woensdagmorgen kon men reeds dempen met zandzakjes, waarbij het gevaar bezworen werd.

De uitmergeling van de grond ter hoogte van de Kustlaan, onder de sporen, bleek het ernstigst te zijn en had een onheil van grotere omvang kunnen worden.

Tot een diepte van anderhalve meter was de grond weggespoeld.

De schade aan de golfbrekers is niet te onderschatten, want die werden aan de voet stukgeslagen en de herstellingen zullen heel wat tijd en geld vragen.

Twee automobilisten zullen zich die karnavalsdagen beslist blijvend herinneren. Op de eerste plaats de vrouw met een Citroen die de dijk ter hoogte van het Sas kwam opgereden en plots verrast werd door een zware golfslag.

De motor viel stil en de inzittende vrouw had alle moeite om zich uit de wagen te kunnen redden. Het werd tijd, zoniet ware zij in haar eigen auto verdronken !

De vloed, die een bres in het afdammingsmuurtje had geslagen, voerde de auto met zich mee en in een oogwenk was deze half onder het zand bedolven.

Wanneer de vloed zich terug trok had men alle moeite om de wagen, geklemd in het zand en steengruis, uit zijn benarde toestand te halen.

De tweede die niet minder van geluk mag spreken is de automobilist die er na 22 uur niets beter op had gevonden om langs de tramsporen te rijden en zo in de kuil onder de trein- en tramsporen terecht kwam. De wagen kantelde op zijn linkerzijde in de kuil en het mag een wonder genoemd worden dat er geen doden te betreuren vielen. Zeker heeft de geleider geen grote snelheid gehouden, zoniet ware het anders afgelopen.

De inzittenden hebben zich langs de koffer kunnen bevrijden.

Daar de wagen de dempingswerken tenzeerste hinderde, werd deze woensdagmorgen opgetrokken.

Het strand biedt een troosteloze aanblik.

Het is hard te moeten vaststellen hoe in een paar uur tijds het werk van jaren verloren ging. Men ziet de haagjes die jarenlang onder het zand verdwenen waren, terug verschijnen... De prachtige duinen tussen Duinbergen en Knokke, wier scherpe kant naar het water toe van 2 tot 3 en zelfs 4 meter hoogte genoeg genoegzaam aanduiden waar het overige gedeelte verdwenen is...

Maar dat de bevoegde diensten moedig stand houden en het verleden hier voor ogen houden met het herplanten van haagjes om wat verloren ging in de mate van het mogelijke te herwinnen...